

Nr 97.

Av herr **Lindmark**, *angående tillsättande av trafikpoliserna i de olika länen.*

Den utomordentliga omfattning, automobiltrafiken numera fått, kräver, att förefintliga bestämmelser i väglagen, motorfordonsförordningen och trafikstadgan noga efterlevas. Detta är av högsta intresse för den trafikerande allmänheten med eller utan motorfordon, för ägarna till motorfordonen och för de väghållningsskyldiga, som hava att svara för ett tillfredsställande vägunderhåll.

Hur ofta meddela icke tidningarna den ena historien hemskare än den andra om inträffade trafikolyckor beroende t. ex. på onykterhet hos motorföraren, någon felaktighet hos motorfordonet, hänsynslös fortkörning eller annan orsak.

Genom att väsentligt överskrida tillåtet hjultryck i förening med vårdslös körning förslites motorfordonen mycket hastigare än vad eljest skulle vara fallet.

På grund av stor konkurrens mellan bilägarna om varu- och virkestransporter lockas dessa att genom att till det yttersta utnyttja bilens lastförmåga, mången gång till det dubbla av det tillåtna, kompensera sig för den alltför låga ersättningen. Men den tunga trafiken fördyrar vägunderhållet i utomordentlig grad, och är detta i synnerhet fallet under regnperioder.

Enligt § 34 i väglagen tillkommer det K. B. att utöva tillsynen över vägväsendet och biträdes därvid närmast av landsfiskalen och denne underlydande polismän. Förseelse mot kungl. förordningen om motorfordon och vägtrafikstadgan åtalas av allmän åklagare. För en var är det tydligt och klart, att landsfiskalerna och distriktpoliserna med sina mångfaldiga uppgifter på olika områden ej kunna övervaka och kontrollera automobiltrafiken med tillräcklig sakkännedom och på tillfredsställande sätt.

Lämpligt sätt att råda bot mot påtalade brist synes vara, att i varje län tillsattes en eller flera trafikpoliserna, som uteslutande hade till uppgift att övervaka och kontrollera trafiken å de allmänna landsvägarna. Sådan polis torde böra utrustas med automobil eller motorecykel. På så sätt utrustad skulle trafikpolisen lätt kunna kontrollera chaufförernas fortkörning samt kunna uppträda på skilda orter samma dag. Överraskningsmomentet är härvidlag av största betydelse och skulle säkerligen redan förefintligheten av en trafikpolis i varje län verka gynnsamt ifråga om viljan hos vederbörande motorfordonsförare att söka efterleva förordningar och givna bestämmelser. Till att börja med torde endast en högst två trafikpoliserna böra tillsättas i varje län.

Om erfarenheten utvisar att ytterligare ett antal trafikpoliserna äro erforderliga, kan en utökning ju lätt äga rum. Kostnaden för anställande av här avsedd trafikpolis synes mig böra bestridas av automobilskattemedel, enär åtgärden kommer att verka dels förbilligande på vägunderhållet och dels reglerande på konkurrensen automobilägarna emellan.

Genom Kungl. Maj:t torde närmare böra utredas vilka anställningsvillkor, som skola gälla för trafikpoliserna, vilka uppgifter, som skola åligga sådana, under vilken myndighet de närmast böra sortera samt vilken omfattning organisationen bör erhålla.

Med åberopande av det anförda får jag vördsamt föreslå,

att riksdagen må besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag rörande tillsättande av trafikpoliserna i de olika länen.

Stockholm den 19 januari 1929.

Ewald Lindmark.
